



Değerli bir e-mail aldım. Okumam ve faydalanmam için bana sunulan bir çalışma. Maili gönderen kardeşimi tanımıyorum; hatta yazıyı şu satırları yazdığım an'da henüz tamamen okuyup bitirme fırsatı da bulamadım çalışmayı. Belki yazıda katılmadığım hususlar var, belki yanlış çıkarımlar var; ancak burada önemli olan, bir kişinin çalışmasını yazıya dökmesi. Ben çalışmalarımı yazıya döküyorum ki, siz de katılmadığınız, eksik bulduğunuz, fazla bulduğunuz yönleri not edin; çalışmalarınıza katkısı olsun. Çünkü ilerleme ancak bu şekilde olur. Bu gerçek maalesef hızla unutuluyor. Koca koca profesörler, araştırmacılar, ilim adamları sosyal medyanın sahte beğeni, yorum vb. enstrümanlarını matah sanıp kelleyi o mecralara kaptırıyorlar.

PDF FORMATINDA ÇALIŞMANIN TAMAMINI İNDİRMEK İÇİN LİNK:

[Sentez-Inanç ve Bilimin Diyalektiği V.1](#)

ÖNSÖZ

Antik çağlardan beri inanç ve rasyonalite arasında devam edegelen bir çatışma bulunmaktadır. Bunun esas nedeni hem dinin hem de bilimin insanlığın sorularına cevap verme çabasıdır. Akıllardaki sorulara verilen cevaplar çatışmaya başladığında bu ayrılık

ortaya çıkmıştır. Elbette inanç bu çatışmanın güçlü tarafında iken, dogmatik yaklaşımla rasyonaliteyi ezmiş ve insanlığın gelişmesini dönem dönem yavaşlatmıştır. Aydınlanma çağıyla insanlık, sorularına bilimin akılcı, delile dayanan ve işlevsel cevaplar verdiğini gördükçe bilime daha çok yanaşmış, inanç mevzi kaybetmiştir.

Bu kitapta inanç ve bilimin birbirine rakip, çatışan fenomenler olmadığını, beraber hareket ederlerse hakikate ulaşmanın daha kolay olacağını ifade edeceğiz. Bu nedenle diyalektik yaklaşımı kullanarak inanç ve bilim arasında bir senteze ulaşmaya çalışacağız. Bize göre hakikat bir yapboza benzemektedir. Bazı parçalarını bilimsel veriler, bazılarını ise kutsal metinler bize ulaştırmaktadır. Bu yapbozun parçalarını doğru yere yerleştirmek için ise sezgilerimizi, aklımızı kullanmak durumundayız. Böylece holistik (bütünsel) bir yaklaşım ile hakikatin büyük resmine ulaşabiliriz.

Kitabın 1. Bölümünde arkeoloji biliminin bize sunduğu veriler, kutsal kitapların açıklamaları ve akıl yürütme ile tarihsel kişilikler olup olmadıkları tartışmalı Yusuf, Musa peygamberlerin kimler oldukları, neler yaptıkları ve yaşadıkları araştırılacaktır.

2. Bölümde ise İsa peygamberin mucizevi doğumu, hayatı ve Hristiyanlığın monoteist yapıdan neden uzaklaşıp kutsal üçleme olarak da bilinen teslis inancına evirildiği; özellikle biyoloji ve iletişim bilimi, akıl ve kutsal metinlerin sentezi ile anlatılmaya çalışılacaktır.
3. Bölümde ise Kıyamet kavramını aynı metodoloji ile inceleyerek, anlamaya ve anlatmaya çalışacağız. Amacımız felaket tellallığı yapmak olmayıp, sadece tarihe bu anlamda bir not düşmektir.

Kur'an'a iman etmiş bir müslüman olarak bu kitabı yazmayı bir vicdan borcu olarak gördük. Buradaki amacımız kimi çevrelerce önyargılarla yaklaşılan ilahi mesajın bize göre saf ve akılcı tarafını elimizden geldiğince doğru iletebilmektir. Yukarıda bahsettiğimiz önyargılara sebep olanlarında; ne yazık ki inanç adına asırlardır konuşan ve akılcılığı, bilimi yok sayarak hatta onlarla mücadele ederek bu günlere gelmemizin sebebi olan din sınıfı olduğunu düşünmekteyiz. Bu anlamda bir amacımız da din adamları sınıfına metodolojilerinin en hafif tabiriyle eksik olduğunu hissettirebilmektir. Kasıtlı hata yapanları ve inançtan nemalananları Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'a, onun adaletine havale etmiş bulunmaktayız. Bir diğer amacımız ise inanç ile uyutulan kitleleri, uyanmaya ve akıllarını çalıştırmaya davet etmektir.

Çünkü Yüce Allah Kuran’da şöyle demektedir.

...Allah, pisliği, **aklını kullanmayanlar üzerine** bırakır.[1]

Gerçek şu ki, Allah katında, **yaşayanların en kötüsü, aklını kullanmayan;** (hakikate) sağlar ve dilsizlerdir.[2]

Bu kitabın bir diğer amacı da bilim ile uğraşan herkesin dikkatini vahye çekmektir. Çünkü Rabbimiz bilim adamlarını yüce Kur’an’da hem över hem de görevler yükler.

Gerçek şu ki, Rablerinden görmedikleri halde **haşyet duyanları** (içleri titreyerek ürperen ve saygı duyanlara) gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ödül vardır.[3]

Biz sana bu Kur’an’ı güçlük çekmen için indirmedik, **haşyet duyanlara** (içi titreyerek saygı duyanlara) ancak öğüt-hatırlatma (olsun diye indirdik).[4]

Sen ancak, zikre (Kur’an’a) uyan ve görmediği halde Rahman’a (karşı) **haşyet duyan** (içi titreyerek saygı duyan) kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ödülle müjdele.[5]

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. **Kulları içinde ise Allah’tan ancak alim olanlar haşyet duyar (içleri titreyerek saygı duyar).** Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır.[6]

Şüphesiz göklerin ve yerin (evrenin) yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde **temiz akıl sahipleri için (önyargısız bakanlar için)** gerçekten ayetler vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah’ı anarlar ve **göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürlər.** (Ve derler ki:) “Rabbimiz, **Sen bunu boşuna yaratmadın.** Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru.”[7]

Görüldüğü üzere bilim adamlarından Kur’an övgü ile bahsetmektedir. Zaten ilk emri “Oku/Öğren-Öğret” olan bir kitaptan başkası da beklenemezdi.

Kur’an kendisini iki ana kısma ayırır, bunlar “muhkem” ve “müteşabih” ayetlerdir. Muhkem

kısım, kitabın ana hükümlerini içeren kısımdır, bir anlamda günlük yaşayışa hitap eden hükümleri içeren kısımlardır. Müteşabih kısımlar ise sembolizm, benzetme (analoji), mecaz ve metaforlar içeren kısımdır. Bu tarz sembolik anlatımlar daha önceki semavi dinlere ait kitaplarda da bulunmaktadır. Sembolizm insanlığın kolektif bilinçaltına hitap eden, evrensel ifadelerdir. Bu ifadeler ile Kur'an, o günkü bilimsel seviye ile ifade edilemeyecek gerçekleri ifade etmiş, onları zaman ve mekân üstü kılmıştır. Daha terminoloji oluşmamış, dönemin insanların anlayamayacağı birçok bilimsel gerçek, Kur'an'ın farklı farklı yerlerine serpiştirilmiş, ilerleyen bilimin bize sağladığı verilerle anlaşılmaya başlanmıştır. Kur'an buna "Sembolizm içeren ayetlerin Tevili" demektedir. Bu tevil işini yine bilim adamlarına vermektedir. Bu sayede Kur'an mucizesini asırlar boyu gelen bütün nesillere hissettirmekte, zaman ve mekân üstü evrensel bir mesaj olduğunu göstermektedir.

*Sana kitabı indiren O'dur. Ondan, Kitap'ın anası (temeli) olan **bir kısım ayetler muhkem 'dir**; diğerleri ise **müteşabihtir**. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. **Oysa onun (sembolizm içeren ayetlerin) tevilini (yorumunu) Allah ve ilimde derinleşenlerden başkası bilmez.** (Onlar)"Biz ona inandık, tümü Rabbimiz 'in katındandır" derler. **Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez.**[8]*

*Hayır, onlar **ilmini kavrayamadıkları** ve kendilerine henüz **(bilimsel) yorumu gelmemiş** bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak.[9]*

Biz bu kitap da yapbozun tüm parçalarını bir araya getirmeye çalıştık. Elbette doğru sonuçlara ulaştığımız gibi hatalarımız da olmuştur. Şunu ifade etmek isteriz ki, hiçbir hatamız kasten olmamıştır. Bundan Yüce Allah'a sığınırız. Hatalarımız olmuştusa bunun sebebi ya kavrayışımızın yetersizliği ya da bizim ulaştığımız bilimsel verilerin henüz tam anlamıyla teoriyi tamamlayacak seviyede olmamaları nedeniyledir. Olabildiğince cesur ve açık bir anlatımla bulduğumuz sonuçları aktarmaya çalıştık, bu noktada kimsenin eleştirisinden veya suçlamalarından korkmuyoruz. Elbette yapıcı eleştirilere, eklemelere saygı duymakta ve onları özellikle beklemekteyiz. Sadece anlatmak istediğimiz, kendisinden korkmaya en layık olan Yüce Allah'ın rızasının bizim için öncelikli olduğunu bilinmesidir.

Bu kitabı yazmamızın son amacı da Kur'an'ın bize yüklediği bir görev olması sebebiyledir.

(İnsanlardan) bir topluluk: **“Allah’ın kendilerini helak etmek veya şiddetli bir azaba uğratmak istediği bir topluma ne diye öğüt veriyorsunuz?” dediğinde; (öğüt verenler) “Rabbimize karşı bir mazeret olsun ve bir umut kendilerini (değiştirip) sakınsınlar” diye cevap verdiler.[10]**

Bizim de amacımız insanların gerçeği algılayarak değişebilecekleri umudu taşımamızdır. Bu olmasa bile alemlerin Rabbi olan Allah’a, “en azından bir çaba gösterdik diye” bir özrümüz, mazeretimiz olacaktır.

Bu vesile ile tüm okuyuculara keyifli bir okuma ve esenlikler dileriz.

[1] Bkz. Yunus 10/100

[2] Bkz. Enfal 8/22

[3] Bkz. Mülk 67/12

[4] Bkz. Taha 20/2-3

[5] Bkz. Yasin 36/11

[6] Bkz. Fatır 35/28

[7] Bkz. Al-i İmran 3/191

[8] Bkz. Al-i İmran 3/7

[9] Bkz. Yunus 10/39

[10] Bkz. Araf 7/164